

Η αξιοποίηση των Νέων Τεχνολογιών στο μάθημα των Θρησκευτικών (Κωνσταντίνος Νικολαΐδης, Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/2016/05/i-apodochi-tis-eterotitas-os-pirinas-tis-orthodoxis-theologikis-paradosis/>]

Γ. Κεφάλαιο 2ο

Η πρόκληση των νέων τεχνολογιών στη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση

2.1. Η εισαγωγή και η αξιοποίηση της Πληροφορικής στην εκπαιδευτική διαδικασία

Η εισαγωγή της Πληροφορικής στην εκπαίδευση έχει προκαλέσει ποικίλες αντιδράσεις από ερευνητές, μελετητές και θεωρητικούς της εκπαίδευσης. Υπάρχουν εκείνοι που συνηγορούν υπέρ της εισαγωγής των υπολογιστών στην εκπαίδευση και βασίζονται συχνά σε αφηρημένες αρχές, χωρίς έρευνα και εξέταση των παιδαγωγικών προϋποθέσεων και των ενδεχόμενων συνεπειών. Υπάρχουν επίσης εκείνοι που βλέπουν με καχυποψία την εισαγωγή των υπολογιστών στην εκπαίδευση και αντιστέκονται γενικότερα ακόμη και στην εξοικείωσή τους με τη χρήση της νέας τεχνολογίας. Τέλος, υπάρχουν και όσοι ανήκουν στο χώρο της κοινωνικής βιβλιογραφίας και υποστηρίζουν την εισαγωγή της νέας τεχνολογίας στις σχολικές τάξεις για πολλούς, κοινωνικοπολιτικούς και παιδαγωγικούς λόγους. Αυτοί συνήθως δίνουν έμφαση στο ρόλο του δασκάλου, ως πολιτιστικού διαμεσολαβητή κατά τη μαθησιακή αλληλεπίδραση μέσα στο σχολείο και τονίζουν την ανάγκη συνεχούς αποτίμησης των επιπτώσεων της χρήσης των Νέων Τεχνολογιών στην εκπαιδευτική διαδικασία[97].

Αναφερόμενοι στο προτεινόμενο από το ΑΠΣ μοντέλο ενσωμάτωσης των ΤΠΕ στην Πρωτοβάθμια εκπαίδευση, θα πρέπει να παραθέσουμε τα όσα προβλέπονται στην επικαιροποιημένη εκδοχή του ΑΠΣ του μαθήματος των ΤΠΕ: «Στο Ολοήμερο Δημοτικό ακολουθείται το εφικτό ή πραγματολογικό πρότυπο, σύμφωνα με το οποίο οι μαθητές και οι μαθήτριες διδάσκονται βασικές γνώσεις Πληροφορικής, ενώ, ταυτόχρονα, οι ΤΠΕ αξιοποιούνται ως μέσο στήριξης της μαθησιακής διαδικασίας στα επιμέρους γνωστικά αντικείμενα».(Φ.12/879/88413/Γ1-28-07-2010, ΦΕΚ1139/2010,τ.Β). Συνεπώς, οι ΤΠΕ, λειτουργώντας ως μέσο στήριξης στη διδασκαλία και του μαθήματος των Θρησκευτικών, μπορούν να συνεισφέρουν στη διαμόρφωση μαθησιακών περιβαλλόντων, μέσω των οποίων είναι δυνατόν δάσκαλοι και μαθητές να καλλιεργήσουν τις γνωστικές και συναισθηματικές δεξιότητες που χρειάζονται για να ζήσουν στον ολοένα και πιο σύνθετο κόσμο[98].

Στο σύγχρονο Δημοτικό σχολείο και στο πλαίσιο μιας ραγδαία εξελισσόμενης πραγματικότητας, το μάθημα των Θρησκευτικών διεκδικεί τη θέση του. Για να μπορέσει να διαδραματίσει τον καθοριστικό του ρόλο στην εκπαιδευτική διαδικασία, θα πρέπει να ανταποκριθεί στις σύγχρονες παιδαγωγικές προκλήσεις, όπως είναι η χρήση των Νέων Τεχνολογιών. Δεν είναι δυνατόν να διδάξουμε σωστά τη θρησκευτική μας παράδοση, όταν αυτή μένει αποκομμένη από το γενικότερο πολιτισμικό πλαίσιο, χωρίς αναφορά στη σύγχρονη πραγματικότητα. Αναμφίβολα, όμως, το μάθημα των Θρησκευτικών πρέπει να παραμείνει μάθημα «πολιτισμού του προσώπου», μέσα στο σύγχρονο «πολιτισμό της πληροφορίας». Δάσκαλοι που διαθέτουν θεολογική παιδεία, επαρκή διδακτική και ψυχοπαιδαγωγική κατάρτιση και που είναι εξοικειωμένοι με τις Νέες Τεχνολογίες,

μπορούν να συμβάλουν στο να έχει το μάθημα των Θρησκευτικών το χαρακτήρα μιας σύγχρονης διαδικασίας [99].

Ας δούμε, όμως, ποια είναι τα κυριότερα πλεονεκτήματα από την εισαγωγή των υπολογιστών στην Εκπαίδευση, όπως αυτά αποτυπώνονται στη σχετική βιβλιογραφία. Έτσι, λοιπόν, με τη χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών το μάθημα γίνεται πιο ευχάριστο, ευνοείται η εξατομικευμένη διδασκαλία, παρέχεται ανάδραση στο μαθητή σχετικά με την ορθότητα των απαντήσεών του, καθώς αξιολογεί τις γνώσεις και τις δεξιότητές του. Επίσης η ενίσχυση που δίνεται στο μαθητή από τη σωστή απάντηση είναι άμεση και έτσι ενισχύεται το κίνητρο για μάθηση. Δίνεται η δυνατότητα στο μαθητή να αναπτύξει μεθοδικό και επιστημονικό τρόπο σκέψης. Αξίζει, όμως, να σταθούμε στο γεγονός ότι ο υπολογιστής μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εποπτικό μέσο σε όλα τα μαθήματα και να προωθήσει τη συνεργατική και διαθεματική (ολιστική) μάθηση [100].

Αναμφίβολα η εισαγωγή των υπολογιστών και γενικότερα των Νέων Τεχνολογιών στην εκπαιδευτική διαδικασία, με την προϋπόθεση της ορθής χρήσης τους, αποτελεί μια πρόκληση – πρόσκληση για το δάσκαλο. Ο εκπαιδευτικός του Δημοτικού σχολείου καλείται, προωθώντας τη διερευνητική και τη συνεργατική μάθηση, να αξιοποιήσει με τέτοιο τρόπο τις δυνατότητες των ΤΠΕ, έτσι ώστε να συμβάλλει στην καλλιέργεια και στην ανάπτυξη της δημιουργικής κριτικής σκέψης των μαθητών αλλά και στην αλλαγή της διδακτικής πρακτικής, της διαδικασίας μάθησης και της επικοινωνίας.

[Συνεχίζεται]

[97] Αρ. Ράπτη – Α. Ράπτη, *Πληροφορική και Εκπαίδευση* (Αθήνα: Εκδόσεις Α. Ράπτη, 1999) σελ. 16.

[98] *Υλικό για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών πληροφορικής που θα διδάξουν Πληροφορική στα 800 Ολοήμερα Δημοτικά Σχολεία με Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα (ΕΑΕΠ)*, εκδ. ΟΕΠΕΚ Αθήνα 2010, σ.σ. 9-14, στο διαδικτυακό τόπο www.oepek.gr/pdfs/tpe_eaep_800sch.pdf (ημερομηνία ανάκτησης 11/9/2012).

[99] Κ. Δεληκωσταντή, « *Το μάθημα των Θρησκευτικών μεταξύ Θεολογίας και Παιδαγωγικής*», στο διαδικτυακό τόπο www.users.sch.gr/ikomninou/Delikostantis.pdf (ημερομηνία ανάκτησης: 10/9/2012).

[100] Αρ. Ράπτη – Α. Ράπτη, ό.π., σελ.16.